

35.000 DYR HAR FÅET HJÆLP I ØSTAFRIKAS TØRKE

"Der var ingen tvivl om, at der var brug for os."

Henry Mutembei, dyrlæge og leder af
WSPA's nødhjælpsindsats i Kenya.

LÆS MERE >

HALSBÅND REDDER LIV

Nualam, Tom og mange andre hunde er blevet beskyttet mod rabies i Bangladesh.

FAKHARS KAMP MOD DET ONDE

"Hver gang vi redder en ny bjørn, glæder jeg mig til at se den smile for første gang."
Fakhar-i-Abbas, leder af BRC

Et rigtigt bjørneliv

I mit arbejde ser jeg ofte helt ufattelig dyremishandling, men heldigvis hører jeg også mange positive historier om dyr, der lever gode liv. Om dyr, der bliver reddet fra mishandling og lever videre i gode og sikre omgivelser. Og ikke mindst om mennesker, som vier deres liv til at redde dyr fra lidelse og mishandling.

Et af de mennesker er Fakhar-i-Abbas, som arbejder for vores partnerorganisation i Pakistan, og som kæmper en utrættelig kamp for at redde bjørnene i Pakistan. Han er en af mine helte, og ham kan du møde på side 6 og 7 i dette blad, hvor han fortæller, hvorfor det er så vigtigt for ham at stoppe bjørnehundekampene i hans hjemland. Jeg er sikker på, at du også vil blive imponeret, når du læser historien.

For kort tid siden sendte Fakhar os nye billeder fra Balkasar-reservatet, hvor de befriede bjørne lever, og jeg tog mig selv i at sidde med et stort smil på mit kontor, da jeg så billederne. Det var især billederne af Milla og Shama, som gjorde mig så glad. De er netop blevet lukket ud i reservatets store naturområde efter at have været i karantæne, siden de blev reddet

sidste år. Sidst jeg så Milla og Shama, var de to udsultede og beskidte bjørne helt uden den kraft og styrke, som en bjørn skal have. Deres pels var tynd og grå, og mærkerne fra bjørnehundekampene var tydelige i deres ansigter og på resten af kroppene.

Men i dag ser jeg to bjørne med løftede hoveder og levende øjne, som er klar til at kaste sig ud i det frie liv i Balkasar. Her kan de klatre i træer, smide sig i vandpøler og løbe stærkt i det høje græs. Det er et rigtigt bjørneliv. Du kan se nogle af de dejlige billeder her i bladet.

Når jeg ser, hvor godt Milla og Shama har det i dag, så bliver jeg stolt over, at du og jeg har spillet en rolle i at skabe forandringen for dem. Den følelse vil jeg gerne dele med dig, for vi kunne ikke gøre det uden din hjælp! Tak fordi du støtter os og dyrene.

Gitte Buchhave
Direktør, WSPA Nordic

Få WSPA NEWS via e-mail

Hvis du hellere vil have en e-mail med WSPA News, kan du tilmelde dig på wspa.dk/ret-medlemsdata

Klik i boksen, hvor der står:
Jeg ønsker ikke medlemsbladet sendt med posten kun via e-mail

INDHOLD

- 3** Tusindvis siger nej til dyreshows
- 4** En dag i Henry Mutembeis liv
- 6** Fakhar: Bjørnene er min familie
- 8** En sikrere fremtid for Bangladeshs hunde
- 10** En verden af dyrlæger
- 12** WSPA afholder generalforsamling i april 2012

Ansvarshavende: Janne Bruvoll Layout: BahneDesign Tryk: CJ Grafik ApS Oplag: 40.000 Ophavsret: © WSPA hvor intet andet er anført. Adresseændringer bedes meddelt til WSPA på info@wspa.dk eller på telefon 33 93 72 12. Forsiden: En dreng giver sin ko vand i tørkeramte Mwingi i Kenya. © Kate Holt/WSPA

TUSINDVIS AF DANSKERE SIGER **NEJ TIL DYRESHOWS**

DANMARK

Ved årets feriemesse i Bella Center i januar satte vi fokus på shows med vilde dyr og den dyremishandling, som ofte ligger bag. Indtil videre har over 10.000 danskere bakket op om WSPA's kampagne mod dyreshows.

Der var stor interesse for at skrive under mod dyreshows på feriemessen i Bella Center.

Direktør Gitte Buchhave var med til feriemessen i Bella Center for at fortælle om vores kampagne mod dyreshows.

På overfladen kan dyreshows se harmløse ud, men bag facaden lever vilde dyr ofte under kummerlige forhold, som ikke dækker deres mest basale behov. Delfiner får mavesår af stress, tigere bliver bedøvet, og aber spærres inde i små bure. Derfor opfordrer vi danske turister til at sige nej til dyreshows.

Som et led i kampagnen var WSPA til stede under messen Ferie & Fritid i Bella Center 20.-22. januar 2012.

"Vi oplevede en stor interesse for vores budskab, og jeg er helt sikker på, at mange gik derfra med et nyt syn på vilde dyr. Forhåbentlig husker de det også, næste gang de får tilbudt en billet til et show med vilde dyr," fortæller Gitte Buchhave, direktør i WSPA Danmark.

"Vi oplevede en stor interesse for vores budskab, og jeg er helt sikker på, at mange gik derfra med et nyt syn på vilde dyr."
Gitte Buchhave,
direktør i WSPA Danmark.

Dyreshows finder kun sted, så længe turister er villige til at betale for dem, så når en dansk turist køber en billet til et show med vilde dyr, er han eller hun reelt med til at støtte dyremishandling. Det er derfor afgørende, at turister viser deres utilfredshed ved at blive væk fra shows med vilde dyr.

5 GODE RÅD TIL EN DYREVENLIG FERIE

Hvis du vil være sikker på ikke at støtte udnyttelse af dyr til underholdning, er der fem ting, du kan gøre:

1. Oplev vilde dyr i naturen

Hvis du gerne vil opleve vilde dyr, anbefaler vi, at du gør det i naturen på dyrenes præmisser. I naturområder og nationalparker på land eller i vand er der ofte gode muligheder for at se dyrene i deres naturlige omgivelser. Hvis man vælger en bæredygtig og ansvarlig udbyder, kan man være med til at støtte beskyttelsen af vilde dyr i naturen.

2. Se ikke vilde dyr optræde

Køb ikke billet til delfinarier eller andre shows, hvor vilde dyr optræder. Vær opmærksom på, at der kan være dyreshows inkluderet i arrangerede udflugter. Spørg, før du køber.

3. Betal ikke for at se dyremishandling

Køb ikke billet til underholdning, hvor dyr udsættes for smerte eller stress. Det gælder ikke kun arrangementer med vilde dyr, men blandt andet også tyrefægtning og hane- og hundekampe. Betal heller ikke for at se skildpaddeunger svømme i bassiner for senere at blive sat ud i havet. Ungerne mister kræfterne i bassinet, så de drukner i havet.

4. Betal aldrig for at få taget billeder med vilde dyr

Mange vilde dyr i fangenskab er blevet fjernet fra naturen, og deres mødre er ofte blevet dræbt under tilfangetagelsen. Ofte får dyrene fjernet tænder og bliver bedøvet, så de nemmere kan omgås mennesker.

5. Klag lokalt

Hvis du overværer mishandling af dyr på en rejse, er det en god ide at optage eller fotografere, hvad du ser. Fotografier og videooptagelser er uvurderlige beviser, men betal aldrig andre for at lave optagelserne. Samtidig er det vigtigt, at du protesterer lokalt. Informér dit rejsebureau, dit hotel, det lokale turistkontor eller en dyreværnsorganisation.

EN DAG I HENRY MUTEMBEIS LIV

© Kate Holt/WSPA

Henry Mutembei giver en ko medicin, så den har nemmere ved at klare sig gennem tørken.

Henry Mutembei er dyrlæge og underviser på universitetet i Kenyas hovedstad Nairobi. Han stod for at koordinere WSPA's nødhjælpsindsats, og her fortæller han om en af sine dage i Mwingi.

Kl. 5.30 Jeg kører gennem Nairobi på vej til mit kontor. Det er en rolig køretur på denne tid af døgnet, og jeg tænker dagen igennem, mens jeg sidder bag rattet. I dag skal jeg og mit team af sted til Mwingi for at begynde nødhjælpsindsatsen i det tørkeramte område. I de kommende dage skal vi besøge tre landsbyer og behandle og fodre dyrene. Landsbyerne ligger omkring 250 kilometer fra Nairobi, så jeg kan se frem til mange timer på landevejene i de kommende dage. Selvom det er en forfærdelig situation, landmændene,

dyrene og hele vores land er i for øjeblikket, så glæder jeg mig til at gøre mit bedste for at hjælpe så mange dyr som overhovedet muligt.

Kl. 6.00 Jeg mødes med dyrlægerne og de andre ansatte, som skal med til Mwingi, og vi spiser morgenmad, mens vi beder til Gud om, at han skal hjælpe os. Vi deler os op i fire hold, så der er et til hver af de tre landsbyer. Jeg er med på det fjerde hold, som skal overvåge arbejdet og besøge alle landsbyerne i løbet af dagen.

Kl. 7.00 Vi kører ud af Nairobi og drager mod det støvede og stenede Mwingi. Langs vejen møder vi landmænd, der kommer trækkende med deres æsler i jagten på vand. Mange andre dyr er døde som følge af tørken.

Da regnen for tredje år i træk udeblev i Mwingi i det centrale Kenya, kunne områdets landmænd ikke gøre andet end at se til, mens deres dyr blev mere og mere udsultede og dehydrerede. Det lykkedes WSPA at komme dyrene til undsætning i slutningen af 2011, og i en periode på otte uger var vi med til at fodre og behandle mere end 35.000 dyr.

Kl. 8.30 Vi ankommer til landsbyen Mutosya, hvor der allerede står en stor flok landmænd og venter på os med deres køer, får, geder og æsler. Jeg fortæller mændene, at vi kan behandle deres dyrs sygdomme og skader, vaccinere dem og give dem mad. Dyrene ser tynde og dehydrerede ud, så der er ingen tvivl om, at der er brug for os.

Kl. 10.30 Vi fortsætter til Kasiluni 116 kilometer væk. Vejen er hullet, så vi bliver kastet rundt i bilen. Her er endnu mere tørt end i Mutosya. Vi kan smage støvet.

Kl. 11.30 I Kasiluni er vores team i fuld gang med at hjælpe hundredvis af landmænd og deres dyr. Der er så mange, at vi beslutter os for at smøge ærmerne op og hjælpe vores kollegaer. Der er

1. Udsultede og dehydrerede dyr stod klar til at modtage hjælp, da WSPA's teams ankom til Mwingi-området i Kenya.
2. Landmænd tager deres dyr med til kunstige vandhuller i det tørkeramte Mwingi i Kenya.
3. Et æsel er pakket med vand til turen hjem.
4. Køer venter på at blive behandlet.
5. Tørstige geder får vand.
6. Dromedarer venter tålmodigt på deres tur til at drikke.

både får, køer, geder, æsler og kameler, der har brug for vores hjælp. Vi beslutter os for at vente med at behandle alle kamelerne til dagen efter, for de er generelt i bedre stand end de andre dyr. Det accepterer kamelejerne, som trækker deres dyr ned til en nærliggende flod, som stadig har lidt vand på bunden, som dyrene kan drikke fra.

Dakane er en af kamelejerne. Han er gået i tre dage for at komme til Kasiluni, for det er det eneste sted, han har kunnet finde vand til sine kameler. Turen tager han hver tiende dag. Alle hans får og de ældre kameler i flokken er allerede døde i tørken.

Kl. 14.30 Vi kører videre til den sidste landsby, Tseikuru, som ligger 120 km væk. Vejen er helt forfærdelig, og vi er ikke helt sikre på, hvordan vi skal

finde byen og vores kollegaer. Der er ikke noget mobilnet, så vi må spørge os frem. Vi kører gennem en nationalpark, men pludselig stopper vejen, og vores bil sidder fast i et stort hul i vejen. Vi må ud og skubbe bilen løs, mens vi diskuterer, i hvilken retning vi nu skal prøve at køre. Vi har ingen anelse om, hvor vi er, eller hvor Tseikuru ligger. I samme øjeblik kommer en mand forbi med en flok dyr, som alle er mærket med den giffrie maling, som vi mærker behandlede dyr med. Manden fortæller præcis, hvor vi kan finde vores kollegaer, og så er vi igen på rette vej.

Kl. 16.00 I Tseikuru har vores kollegaer behandlet 902 dyr i dag, og vi hjælper dem med at pakke ned, før vi må køre mod Mwingi, hvor vi skal bo. Vi skal nå ind til byen, før det bliver mørkt.

Kl. 18.15 Vi ankommer til vores hotel i Mwingi, hvor vi evaluerer dagen. I alt har vi hjulpet 3941 dyr i dag. Jeg ringer straks til WSPA's kontorer i London og i Tanzania for at fortælle dem den gode nyhed.

Kl. 19.30 Vi spiser en rolig middag, og jeg beslutter mig for at gå i seng. Jeg kan ikke holde mig vågen længere, og jeg får brug for energien i morgen, hvor vi skal ud til alle de dyr, vi ikke nåede at hjælpe i dag.

Regnen kom til Mwingi kort efter, at Henry Mutembei og hans kollegaer var i området. Græsset har igen vokset sig højt og grønt, og floderne har igen rigeligt med vand til de mange dyr. Vi holder øje med området, så vi hurtigt kan sætte ind igen, hvis tørken vender tilbage.

"Hvis du oplevede en bjørne-hundekamp, ville du også gøre alt for at stoppe det," siger Fakhar-i-Abbas.

BJØRNENE ER MIN FAMILIE

"Det handler om at fjerne et onde fra samfundet," fortæller Fakhar-i-Abbas, som leder arbejdet med at få stoppet bjørne-hundekampe i Pakistan.

Fakhar-i-Abbas kan stadig huske den dag for over ti år siden, da han kunne slippe den første befriede bjørn ud i et reservat. Bjørnen fik navnet Rustam, og den blev reddet fra en bjørne-hundekamp i Punjab i det sydlige Pakistan. Reservatet lå langt mod nord, og køreturen varede et helt døgn.

"Han var kun tre år gammel, men han var helt ødelagt af mishandlingen. Det var meget varmt, da vi kom til reservatet, så vi puttede et stort stykke is ned i reservatets lille pøl, så Rustam kunne køle ned og lindre sine sår. Jeg kan huske, at han sad i pølen og legede med isen i flere timer," fortæller Fakhar-i-Abbas.

Og det var der, han for første gang så det, han kalder bjørnenes smil.

"Pludselig opdagede jeg, at hans ansigt havde ændret sig. Hans snude og læber blev helt slappe. Først blev jeg helt bekymret, men reservatets dyrlæge kiggede på mig og sagde: 'Se den smiler!' I dag kan jeg nemt genkende bjørnenes smil. Hver gang vi redder en ny bjørn, ser jeg frem til at se den smile for første gang," fortæller Fakhar-i-Abbas.

"Pludselig opdagede jeg, at hans ansigt havde ændret sig. Hans snude og læber blev helt slappe. Først blev jeg helt bekymret, men reservatets dyrlæge kiggede på mig og sagde: 'Se den smiler!' I dag kan jeg nemt genkende bjørnenes smil. Hver gang vi redder en ny bjørn, glæder jeg mig til at se den smile for første gang," Fakhar-i-Abbas.

Efter at have vænnet sig til friheden i karantæneområdet, tager Milla et forsigtigt skridt ud i reservatets store naturområde.

Ren hjælpeløshed

Det er Fakhar-i-Abbas ikke alene om. Alle reservatets ansatte glæder sig til at slippe nye bjørne ud i reservatet, men den første store begivenhed er, når bjørnen får fjernet den næsering, som skærer gennem deres snuder. Ved at trække en snor gennem næseringen kan ejerne styre bjørnene, hvilket giver store

smerter for bjørnene. Når en ny bjørn ankommer til reservatet, bedøves den og behandles for sine sår og skader. Som noget af det første fjernes ringen.

"Alle vil gerne have lov til at klippe næseringen over, så nu lader vi det gå på skift, så alle får lov til at prøve det," fortæller Fakhar-i-Abbas, som har klippet mange næseringe i de snart 20 år, han har arbejdet for at stoppe bjørne-hundekampene i Pakistan.

Men det var faktisk en ren tilfældighed, at Fakhar-i-Abbas endte med at vie sit liv til bjørnene. På en ferie kom han forbi en af de populære bjørne-hundekampe.

"Det, der slog mig, da jeg så min første kamp, var, at bjørnen ikke kæmper. Den prøver bare på at undgå kampen. Det er ren hjælpeløshed. Hvis du én gang oplever en bjørne-hundekamp, er jeg helt sikker på, at du også ville gøre alt for at stoppe det," siger han.

Både Milla og Shama har været meget igennem. I flere år er de blevet tvunget ud i arenaen igen og igen for at møde kamphunde foran publikum, men nu nyder de livet og hinanden i Balkasars grønne omgivelser.

Kort efter kom han i kontakt med WSPA, og han oprettede organisationen Bio-resource Research Centre (BRC) og begyndte arbejdet for at få stoppet kampene. I dag har BRC omkring 50 ansatte, og flertallet arbejder med bjørnene.

Ulovlige kampe

Det mest synlige resultat af Fakhar-i-Abbas og BRC's arbejde er de 14 bjørne, som i dag nyder livet i trækronerne og vandhullerne i Balkasar-reservatet. Men organisationen gør også et kæmpe arbejde for at forbedre lovgivningen i Pakistan.

"For mig handler det ikke kun om at redde de enkelte bjørne, men om at sætte en stopper for en hel kultur. Det handler om at fjerne et onde fra vores samfund," siger Fakhar-i-Abbas.

Efter BRC's store indsats er det nu både ulovligt at afholde bjørne-hundekampe og holde bjørne i fangenskab i det meste af Pakistan. Ifølge Fakhar-i-Abbas er det hans største bedrift.

Men det er ikke det eneste, han kan være stolt af. I dag råder BRC over det nybyggede reservat i Balkasar, der har plads til alle de bjørne, som stadig holdes fanget og bruges i bjørne-

hundekampe i Pakistan. Men desværre mangler mange af de bjørne, Fakhar-i-Abbas har været med til at redde. I juli 2010 blev store dele af Pakistan ramt af oversvømmelser, og det daværende Kund Park-reservat blev oversvømmet. Kun tre ud af de 23 bjørne i reservatet overlevede.

"For mig handler det ikke kun om at redde de enkelte bjørne, men om at sætte en stopper for en hel kultur. Det handler om at fjerne et onde fra vores samfund," Fakhar-i-Abbas.

"Bjørnene i Kund Park var som en familie for mig, og jeg føler mig stadig skyldig, når jeg tænker tilbage på det," fortæller Fakhar-i-Abbas.

En gave fra Gud

Reservatets ansatte blev ikke advaret om, at der var en oversvømmelse på vej. Da floderne begyndte at stige, samlede de bjørnene, hvor de håbede, at de ville være i sikkerhed, hvis vandet steg mere. Fakhar-i-Abbas og hans kollegaer var til sidst nødt til at flygte fra vandmasserne sent om aftenen. Desværre fortsatte vandet med at stige.

"Da det gik op for mig, at alle bjørnene nok var døde, var jeg tæt på at beslutte mig for at give op. Vores reservat var ødelagt, og bjørnene var borte."

Fakhar-i-Abbas og hans kollegaer fortsatte med at lede efter bjørnene i flere dage efter oversvømmelserne, og pludselig hørte han lyde oppe fra et træ, og han fik øje på en af bjørnene. Det var Babu.

"Den kravlede helt stille ned af træstammen og kom hen til mig og satte sig. Det var, som om den ville sige: 'Jeg er sulten, hjælp mig'. Jeg var helt paf," fortæller Fakhar-i-Abbas. Også Sohrab og Maylu overlevede oversvømmelserne.

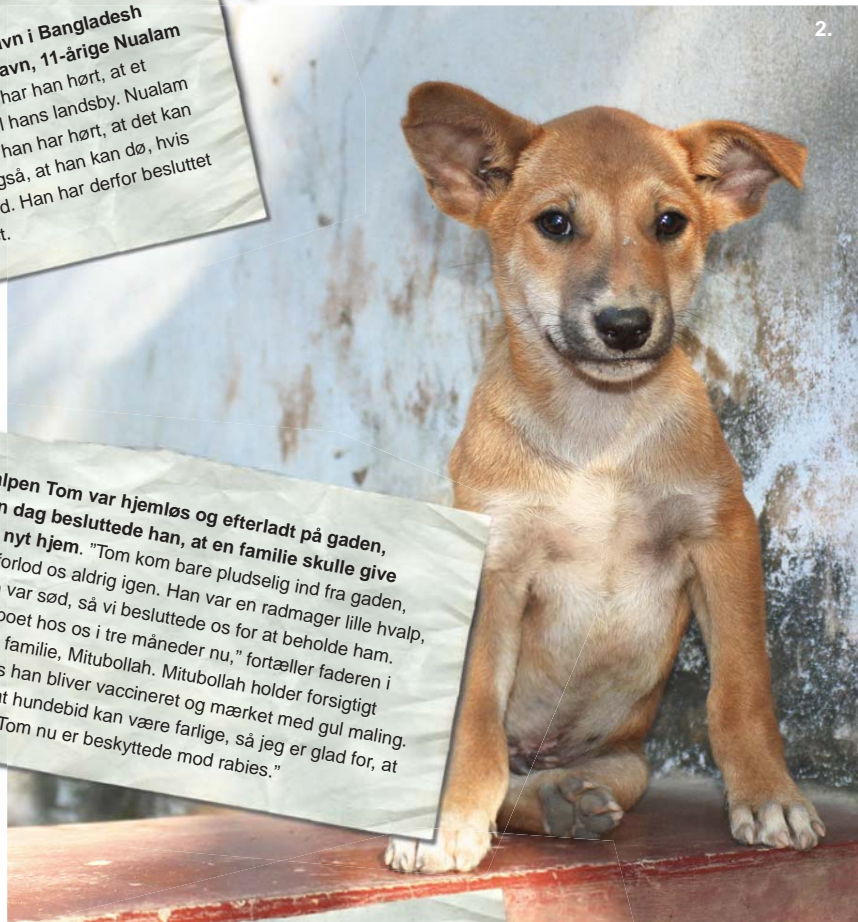
"Da vi havde fundet de tre bjørne, gik det op for os, at vi præcis havde tre rum klar til dem i det næsten færdigbyggede Balkasar-reservat. Det var, som om Gud havde arrangeret det hele for disse tre bjørne. Da kunne jeg se, at vi måtte fortsætte vores arbejde."

Du kan se flere billeder af bjørnene i Balkasar på vores Facebook-profil.
Find os på [facebook.dk/wspadk](https://www.facebook.com/wspadk)

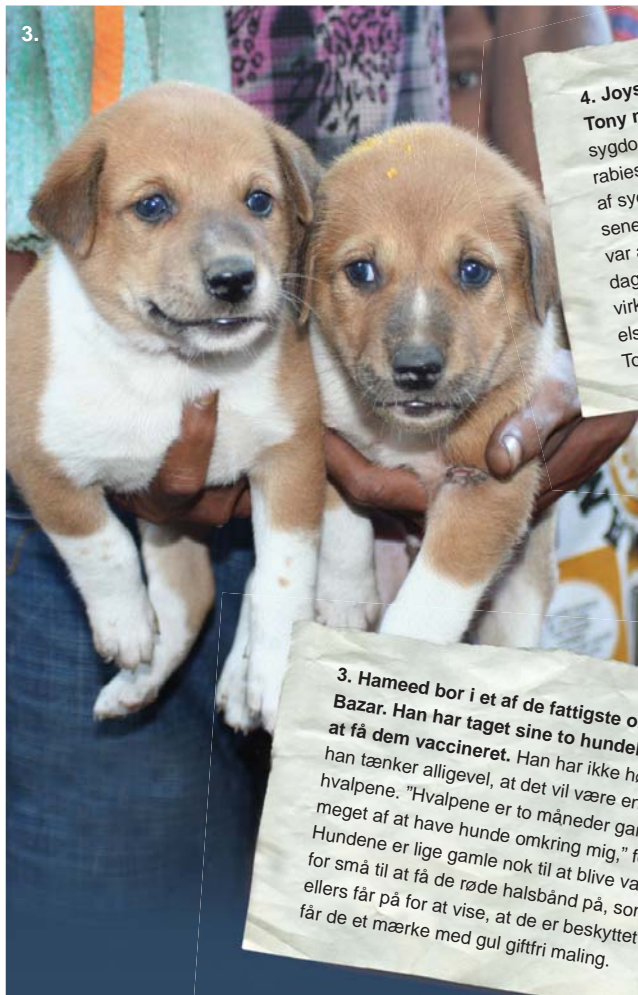
COX'S BAZARS HUNDE OG DERES EJERE

1. Det mest populære hundenavn i Bangladesh er Mintu. Og det er også det navn, 11-årige Nualam har givet sin hund. I højtalere har han hørt, at et vaccinationsteam er kommet til hans landsby. Nualam ved ikke, hvad rabies er, men han har hørt, at det kan gøre hunde syge. Han ved også, at han kan dø, hvis han bliver bidt af en syg hund. Han har derfor besluttet sig for at få Mintu vaccineret.

2. Hvalpen Tom var hjemløs og efterladt på gaden, men en dag besluttede han, at en familie skulle give ham et nyt hjem. "Tom kom bare pludselig ind fra gaden, og han forlod os aldrig igen. Han var en rædmager lille hvalp, men han var sød, så vi besluttede os for at beholde ham. Han har boet hos os i tre måneder nu," fortæller faderen i Toms nye familie, Mitubollah. Mitubollah holder forsigtigt Tom, mens han bliver vaccineret og mærket med gul maling. "Jeg ved, at hundebid kan være farlige, så jeg er glad for, at både vi og Tom nu er beskyttede mod rabies."

4. Joysna er glad for, at hendes to måneder gamle hvalp Tony nu er vaccineret mod rabies – eller jollohtinko, som sygdommen kaldes i Bangladesh. Joysna kender farene ved rabies alt for godt, for en af hendes naboer er netop død af sygdommen. I alt er op mod 15 personer i området døde i de seneste par måneder. "Min nabo havde børn og børnebørn, som var afhængige af ham. Han blev bidt af en hund og døde et par dage senere. Familien prøvede at hjælpe ham, men medicinen virkede ikke," fortæller Joysna og tilføjer: "Alle har hunde, og vi elsker dem. Jeg er virkelig glad for, at mine børn nu kan lege med Tony uden at skulle være bange for at blive bidt."

3. Hameed bor i et af de fattigste områder i Cox's Bazar. Han har taget sine to hundehvalpe med for han tænker alligevel, at det vil være en god ide at vaccinere hvalpene. "Hvalpene er to måneder gamle, og jeg holder meget af at have hunde omkring mig," fortæller Hameed. Hundene er lige gamle nok til at blive vaccineret, men de er for små til at få de røde halsbånd på, som vaccinerede hunde ellers får på for at vise, at de er beskyttet mod rabies. I stedet får de et mærke med gul giftfri maling.

Nurul plejede at grue for hver arbejdsdag.

Han arbejdede som gadefejer i Cox's Bazar, men det var ikke kun skrald, han skulle fjerne fra gaderne. Med jævne mellemrum blev han sat til at indfange og banke eller forgifte hunde til døde.

"Jeg plejede at ryste, når jeg skulle udføre mit arbejde. Vi burde ikke behandle hunde på den måde," siger han.

I dag er Nurul med til at vaccinere hundene i Cox's Bazar.

"Jeg er så glad for, at jeg nu vaccinerer hunde i stedet for at slå dem ihjel. Jeg elsker at fortælle folk om, hvad vi laver, og hvordan det vil hjælpe både hunde og mennesker. Men det bedste ved arbejdet er at se hundehvalpene og vide, at de vil vokse op og blive store og stærke. Jeg håber, vi kan fortsætte med vaccinationerne, for jeg vil ikke tilbage til mit gamle job."

EN SIKRERE FREMTID FOR

BANGLADESHS HUNDE

Hvert år er op mod 20.000 hunde blevet indfanget og dræbt på forfærdelige måder i Bangladeshs hovedstad Dhaka. Masseaflivningerne er myndighedernes mislykkede forsøg på at bekæmpe den frygtede sygdom rabies.

Fra 1. januar i år har regeringen i Bangladesh besluttet at stoppe aflivningerne af hunde. Beslutningen er et resultat af WSPA's arbejde for at vise, at rabies kan bekæmpes på en langt mere effektiv og human måde ved at massevaccinere hundene i stedet for.

"I flere årtier blev tusinder af hunde dræbt med uhyre brutale metoder, uden at det medførte noget godt. De blev slået ihjel med jernrør. Hvalpe blev dræbt ved at blive banket mod mure. Og rabiessituationen blev ikke forbedret," siger regeringens repræsentant Abu Alam Shahid Khan.

Han fortæller også, at Bangladesh har lært af de positive resultater fra WSPA's vaccinationsprojekter på Bali og i byen

Cox's Bazar, som er et af Bangladeshs mest populære ferieområder. På blot to uger lykkedes det fire vaccinationsteams at vaccinere over 70 procent af hundebestanden i Cox's Bazar. Det antal er tilstrækkeligt til at sikre, at bestanden i sin helhed og dermed hele samfundet, vil blive sikret mod rabies.

WSPA fortsætter samarbejdet med regeringen i Bangladesh for at stoppe spredningen af rabies. Målet er at vaccinere hunde over hele landet. Men masseaflivningerne finder stadig sted i mange andre lande verden over. Op mod 20 millioner hunde dræbes på denne måde hvert år. Derfor vil WSPA bruge de gode erfaringer fra Bali og Bangladesh til at overbevise andre regeringer til at stoppe masseaflivningerne og i stedet vaccinere i kampen mod rabies.

STOP RABIES
UDEN DRAB

Har du lyst til at støtte vores arbejde?

Vi er helt afhængige af økonomisk støtte fra enkeltpersoner. Mere end 95 % af vores indtægter kommer nemlig fra frivillige bidrag, medlemskaber og testamenter. Vi vil derfor blive rigtig glade for at modtage bidrag fra dig, hvis du ikke allerede støtter os.

Der er flere måder, du kan støtte os på. På www.wspa.dk kan du betale direkte til os med dit kreditkort, men du kan også overføre penge til os via netbank. Vores girokortnummer er **+01 6441262**, og vores registrerings- og kontonummer er **0274 6441262**.

Melania Gamboa

MEXICO

Melania leder vores arbejde for dyrevelfærd i Centralamerika, Mexico og Caribien. Hun har travlt med at sikre, at dyrevelfærd er en del af den undervisning, fremtidige dyrlæger modtager på deres studier. Desværre er det ikke tilfældet på mange universiteter, og derfor udsættes dyr for unødvendig smerte og lidelse.

"Jeg er særligt stolt over, at det er lykkedes mig at få en aftale med sammenslutningen af dyrlægestudier i Mexico. Sammen vil vi udvikle et undervisningsprogram i dyrevelfærd til mexicanske universiteter," fortæller Melania.

EN VERDEN TIL FORSKEL

De beskytter hunde fra mishandling og masseaflivning. De redder dyr, når katastroferne rammer. Og de lindrer smerterne for landbrugsdyr. Det er blot nogle af de mange forskelle, WSPA's dyrlæger er med til at skabe for verdens dyr. Her kan du møde nogle af dem.

THAILAND

Når en katastrofe rammer, sætter Ian alt ind for at redde så mange dyr som muligt. Mere end 50.000 dyr og deres taknemlige ejere fik hjælp af Ian og hans teams i 2011. Under oversvømmelserne i Thailand i slutningen af året uddelte WSPA næsten 56 ton mad samt medicin og andre materialer til midlertidige nødcentre for dyr. Omkring 10.000 dyr fik hjælp i Bangkok.

"Vores arbejde er ikke altid behageligt, men når dagene er omme, er vi alle glade, fordi vi ved, at vi er med til at redde forsvarsløse dyr, som ellers kunne være omkommet," siger Ian.

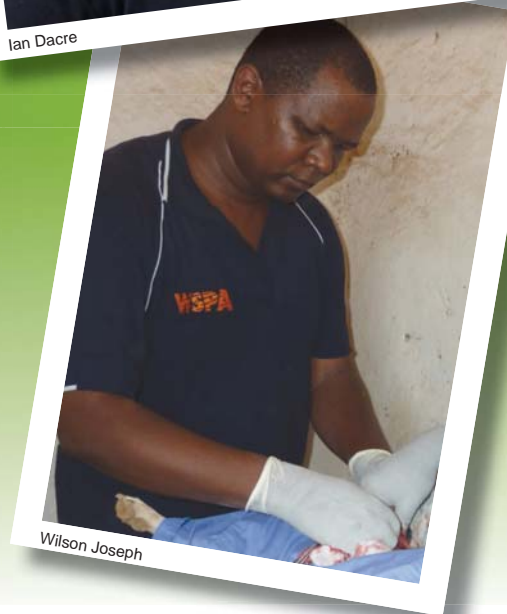
TANZANIA

Hunde er Wilsons yndlingsdyr, og som leder af WSPA's program for familiedyr i Afrika er han med til at hjælpe både befolkninger og regeringer i en række afrikanske lande med at vaccinere hunde mod rabies og håndtere hundebestanden på human vis. Desværre slås hunde stadig ihjel med gift, elektrochok, gas eller skydning.

"I Afrika mener mange, at det er bedre at købe medicin til mennesker end til hunde, fordi der er så mange sundhedsproblemer her. Men jeg mener, at vi skal have medfølelse for alt liv – menneskeliv er ikke det eneste, der skal beskyttes," siger han.

Ian Dacre

Wilson Joseph

BRASILIEN

Rosangela arbejder i Rio de Janeiro og nyder at kunne arbejde direkte med dyr. Hun har især meget erfaring fra naturkatastrofer. Sidste år, da Rios bjergområder blev ramt af oversvømmelser og jordskred, var Rosangela med til at hjælpe mere end 3.000 dyr ved at dele 14 tons mad ud til hunde og katte og 1,5 tons foder til køer, grise, heste og fugle. Hun var også med til at vaccinere mere end 500 hunde og katte for at undgå, at sygdomme spredte sig efter katastrofen. I 2012 vil hun arbejde for at få Brasilien til at tage dyr med i deres katastrofeplaner. Hun vil også undervise lokale dyrlæger og andre, der arbejder med dyr, i, hvordan de bedst kan hjælpe dyrene i en katastrofe.

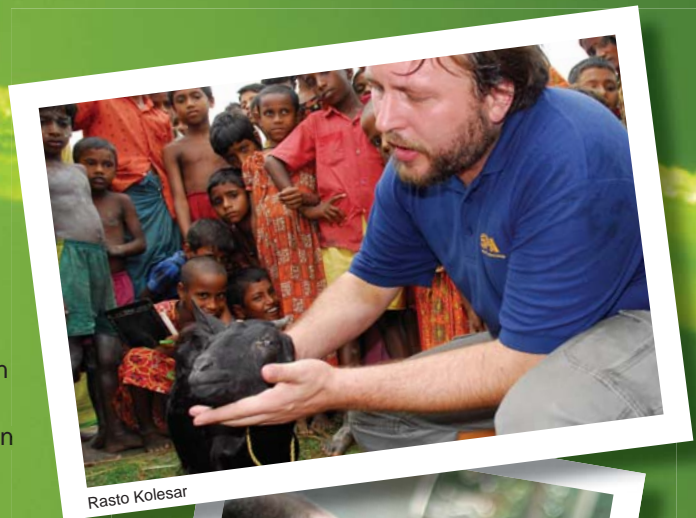

Rosangela Robiero

KINA

Øverst på Rastos dagsorden står ønsket om at beskytte de milliarder af landbrugsdyr, som bliver håndteret og slagtet på grusom vis. Rasto har været med til at sørge for, at mere end 6.000 personer, som arbejder med kødproduktion i Brasilien og Kina, er blevet undervist af WSPA i humane slagtemetoder, og hvordan man kan forbedre dyrevelfærden i stalde og under transport. Sidste år var Rasto med til at introducere lignende kurser i Vietnam og Cambodja, og i 2012 vil han tilrettelægge undervisningsforløb for myndigheder og fødevarerindustrien i Indonesien.

Rasto Kolesar

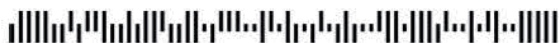
PAKISTAN

Jans passion er vilde dyr, og en af hans vigtigste opgaver er at føre tilsyn med bjørnereservatet i Balkasar. Her lever de bjørne, som WSPA har været med til at redde fra bjørne-hundekampe i Pakistan. Reservatet drives i samarbejde med organisationen Bioresource Research Centre (BRC), og her får bjørnene den medicin og behandling, de har brug for, når de er blevet reddet fra den forfærdelige mishandling, de udsættes for under og efter kampene.

”Det, der giver mit arbejde mening, er at hjælpe bjørnene med at genopbygge deres liv og se den helt fantastiske forandring, de gennemgår, når de kommer til reservatet og begynder at klatre i træerne og lege i vandet,” siger Jan.

Jan Schmidt-Burbach

Generalforsamling 2012

WSPA afholder ordinær generalforsamling torsdag 26. april 2012 i København. Vi opfordrer alle medlemmer og bidragydere til at møde op.

Tid og sted

Generalforsamlingen finder sted på Radisson Blu Royal Hotel, Hammerichsgade 1, 1611 København V, fra kl. 16.00.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning om foreningens virksomhed i det forløbne år
3. Fremlæggelse af årsregnskab
4. Valg til bestyrelsen (Peter Mollerup er på valg, og han genopstiller)
5. Valg af revisor
6. Eventuelle andre forslag og meddelelser

Herefter vil der være en uformel reception.

Er du medlem eller bidragyder, opfordrer vi dig til at møde op.

Tilmelding til generalforsamlingen skal ske til foreningens sekretariat senest en uge før generalforsamlingen. Forslag fra medlemmer til afstemning på generalforsamlingen sendes skriftligt til bestyrelsen senest 14 dage før generalforsamlingen.

Eventuelle ændringer af programmet vil blive slået op på wspa.dk.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen
WSPA Danmark
Vesterbrogade 34, 1.
1620 København V
info@wspa.dk

GIV BLADET VIDERE TIL ANDRE

Når du er færdig med at læse, kan du give bladet videre til venner og bekendte. Eller lægge det i venteværelset hos lægen, tandlægen eller måske frisøren. Så er du med til at udbrede viden om dyr og dyrebeskyttelsesarbejdet.